خبر

محمدحسین لطیفی بازیگران جدید تربیت می‌کند

محمدحسین لطیفی، کارگردان سینما و تلویزیون قصد دارد بازیگر مستعد را به سینما و تلویزیون ایران معرفی کند.
کارگردان آثاری چون روز سوم، غریب، دودکش و صاحبدلان در گفت‌وگو با ایرنا اظهار کرد: بازیگران می‌توانند ویدئویی از بازی خود در یکی از کارهای سینمایی و تلویزیونی را در تارنمای بنیاد هنرمندان مهرآفرین بارگذاری کنند که در مرحله نخست پس از تایید بازی بازیگر، فرد به مرحله بعدی و تست حضوری راه می‌یابد.
او افزود: بازیگران فرصت دارند تا ۱۰ دی ویدئوی خود را در تارنمای مورد اشاره بارگذاری کنند که در نهایت از بین همه کسانی که می‌آیند و در تست حضور می‌یابند در سه مرحله بورسیه صورت گرفته و به طور رایگان آموزش‌های لازم را برای ورود حرفه‌ای به سینما و تلویزیون فرامی‌گیرد و به آنها تعهد حضور در پروژه‌ها داده می‌شود.
لطیفی گفت: بازیگران رده سنی هفت تا ۷۰ سال می‌توانند در این تارنما جهت ثبت‌نام اقدام کنند.
این کارگردان سینما و تلویزیون خاطرنشان کرد: ما دنبال خروجی کار هستیم تا بتوانیم بازیگرانی برتر را به سینما و تلویزیون معرفی کنیم.
او افزود: برای بازیگران منتخب دو ترم به صورت فشرده و دانشگاهی جهت آموزش‌های لازم اختصاص داده می‌شود.

ناجیان دروغین

ی آمریکا خود را ناجی جهان معرفی می‌کنند؟

ندارند اما بسیاری دیگر از این دست اندرکاران به تولید آثاری همسو با افکار صهیونیست‌ها پرداخته‌اند و همچنان می‌پردازند.

تسخیر اندیشه انسان‌ها

سینمای هالیوود در آمریکا دو هدف عمده را دنبال می‌کند: اول اهداف مادی و به دست آوردن سودهای کلان و دوم تسخیر اندیشه انسان‌ها از طریق انتشار افکاری که مؤید اهداف سیاسی و اجتماعی آنها باشد.
تاریخ حضور صهیونیسم در سینما به کنفرانس صهیونیستی بازل در سال ۱۸۷۹ بازمی‌گردد. در بند سوم این کنفرانس بر اهمیت رسانه‌های فرهنگی برای ایجاد اسرائیل و ضرورت رواج روح ملی بین صهیونیست‌های جهان تاکید شد و از اینجا بود که صهیونیست‌ها به سینما توجه نشان دادند.
پس از کنفرانس بازل، صهیونیست‌ها به ساخت فیلم‌هایی برگرفته از داستان‌های تورات پرداختند و به تدریج سعی کردند این اندیشه را القا کنند که فلسطین، سرزمین موعود است.
بعد از وعده بالفور در سال ۱۹۱۷ و اعلام فلسطین به عنوان اسرائیل جدید، سینمای صهیونیسم با فیلم‌هایی مانند پسر زمین و ده فرمان در سال ۱۹۲۵ و فیلم صابر به کارگردانی الکساندر فورد صهیونیست‌های پراکنده را برای مهاجرت به فلسطین تشویق کرد.
پس از تأسیس رژیم صهیونیستی، صهیونیست‌ها به ساخت فیلم‌هایی روی آوردند که در آن، این مسأله را تلقین می‌کرد که اسرائیلی‌ها نماینده فرهنگ و تمدن پیشرفته بشریت هستند و در کنار آن اعراب را بادیه‌نشینانی بی‌فرهنگ با خوی و منش غیرانسانی و مسلمانان را افرادی خشن و گروه‌هایی تروریست معرفی می‌کردند تا از آنها تصویری نامطلوب در اذهان به وجود آورند و خود را ملتی باتمدن و دارای فرهنگ اصیل نشان می‌دادند.
پس از جنگ ۱۳۴۶ که دوره طلایی سینمای اسرائیل نیز محسوب می‌شود، فیلم‌هایی ساخته شد که در آن این مضمون را تلقین می‌کرد که اعراب باید قضیه فلسطین را فراموش و وجود رژیم صهیونیستی را قبول کنند.
مردم جهان نیز باید این مسأله را بپذیرند که حق یهود در فلسطین از آنها غصب شده بود که بعد از قرن‌ها صهیونیست‌ها توانسته‌اند این حق را اعاده کنند.
در این رابطه می‌توان به فیلم جنگ سینا (سال ۱۹۶۸) و نامم را نجوا کن (سال ۱۹۷۲) با کارگردانی جیمز کاموللر اشاره کرد. پس از مذاکرات کمپ‌دیوید و صلح بین مصر و اسرائیل در سال ۱۹۷۶ که سینما در همه ابعاد زندگی نفوذ کرده بود، سینمای صهیونیسم گاهی به تبلیغ اندیشه صهیونیست‌ها و قهرمانی آنها می‌پرداخت که نمونه آن فیلم روز استقلال به کارگردانی رولاند امریش در سال ۱۹۹۶ بود که جوایز بسیاری از جشنواره‌ها را به خود اختصاص داد.

تجارت با هولوکاست

بعضی اوقات نیز کارگردانان با ساخت برخی فیلم‌های مربوط به قضیه هولوکاست به برانگیختن احساسات جهانیان یا به‌دست آوردن دلار تکیه می‌کنند که بهترین مصداق آن فیلم فهرست شیندلر ساخته استیون اسپیلبرگ در سال ۱۹۹۴ است. این فیلم هفت جایزه اسکار را به خود اختصاص داد.
تا قبل از جنگ ۱۹۶۷ فعالیت سینمایی صهیونیست‌ها محدود به سریال‌های کوتاه بود اما از این سال به بعد با همکاری شرکت‌های بزرگ سینمایی آمریکایی در هالیوود به تولید فیلم روی آورد.
مهاجرت صهیونیست‌ها به آمریکا با حمایت سرمایه‌داران یهودی آغاز شد و مهم‌ترین حرفه‌های سنتی صهیونیست‌ها نیز که شامل ایجاد شبکه گسترده تجارت مشروبات الکلی و عتیقه‌جات و مواد مخدر، فحشا، قمار، بانکداری ربوی و تبهکاری سازمان‌یافته بود به آمریکا منتقل شد.
در میان نخستین نسل مهاجران یهودی که توسط لرد روچیلد و بارون هرش (سرمایه‌داران یهودی) به آمریکا اعزام شدند، بنیانگذاران صنعت سینمای آمریکا و هالیوود مانند لویی میر، برادران شنک، شموئل گلب فیش (که بعدها نام خود را به ساموئل گلدوین تغییر داد) لوبی زلنیک، برادران وارنر، سام اشپیگل، ال جانسون اسرائیل بالین (ایروینگ برلین) و... قرار داشتند.
صهیونیست‌ها ابتدا سالن‌های سینما را در اختیار گرفته و آن را گسترش دادند و سپس به تولید فیلم هم پرداختند و با استفاده از بازیگران معروف سعی کردند تا آمریکایی‌های سنتی را جذب سینما کنند.
بالاخره با تلاش صهیونیست‌ها، انحصار فیلمسازی که متعلق به ادیسون و ساحل شرقی بود، از بین رفت و صهیونیست‌ها عازم ساحل غربی شدند تا هالیوود را بنیان گذارند.
آنها استودیوهای ششگانه آمریکایی هالیوود را در دهه ۱۹۲۰ در حومه لس‌آنجلس تشکیل دادند و تا حدود ۳۰ سال حاکم مطلق بودند. صاحبان این کمپانی‌ها، یهودی و از مهاجران اروپای شرقی بودند.
این عده شامل برادران وارنر (به‌ویژه جک وارنر)، ساموئل گلدن، لومیر، کارل لمله، آدولف زوکر و ویلیام فاکس می‌شدند که استودیوهای برادران وارنر، متروگلدوین مایر، یونیورسال، پارامونت، کلمبیا و فوکس قرن بیستم را تاسیس کردند. اولین استودیو توسط کارل لمله تاسیس شد که نامش یونیورسال بود.
آنها با یک فرهنگ و جریان فراگیر برای رسوخ در قلب مردم عادی، اسطوره‌های رؤیایی برای مردم ساختند.
صهیونیست‌ها برای ادغام شدن با مردم و تحت تاثیر قرار دادن آنان از هیچ تلاشی دریغ نکردند و در فیلم‌های‌شان یهود را طوری نشان دادند که دلسوزی مردم برانگیخته شود.

گسترش سیطره صهیون

از سوی دیگر، رؤیای زندگی شیرین آمریکایی با فیلم‌های موزیکال که اختراع استودیوها بود، به اوج خود رسید که خود مروج ارزش‌های لیبرالی بود. ایروینگ برلین یهودی با ساخت موسیقی فیلم و سرودهای ملی و میهنی آمریکایی از رئیس جمهور آیزنهاور جایزه مخصوص گرفت.
صهیونیست‌ها، قهرمانانی اسطوره‌ای نظیر سوپرمن اختراع کردند که در ظاهر روزنامه‌نگاری روشنفکر، اما در واقع قهرمانی است که دولت‌ها و نیروهای خبیث را با قدرت خویش سرجایشان می‌نشاند.
پس از ورود آمریکا به جنگ جهانی، هالیوود و دولت در یک اتحاد بی‌سابقه برای تبلیغات و رواج میهن‌پرستی شریک شدند.
فتنه‌سازان اعتقاد داشتند همه اختلافات نژادی در آمریکا باید کنار گذاشته شود تا نازی‌های ضد یهود شکست بخورند و به برکت شور جنگی ضد نازی، صهیونیست‌ها هالیوود برای نخستین بار جرات کردند مسأله یهودستیزی و ظلم به بنی‌اسرائیل را در سینما مطرح کنند، مانند فیلم «توافق آقایان» که برنده اسکار بهترین سناریو شد.
به تدریج غول‌های هالیوود مثل لومیر از دور خارج شدند و رده‌های دیگری از صهیونیست‌ها کنترل را به دست گرفتند. امروزه کمپانی‌های یونایتد آرتیس و کانون آمریکا و فالکون انگلیس هم از آنِ صهیونیست‌هاست. آنها سعی می‌کنند با بلعیدن شرکت‌های کوچک‌تر، سیطره خود را در کشورهای دیگر هم کامل‌تر کنند.
هالیوود در آغاز هزاره سوم رنگ نژادی یهود را بر خود دارد و مدیران برجسته و تصمیم‌گیرندگان آن از صهیونیست‌ها هستند. همچنین تعداد زیادی از نویسندگان، تولیدکنندگان، کارگردانان صهیون هستند و در یک تحقیق مشخص شده ۵۹ درصد فیلم‌های یهودی از جمله بزرگ‌ترین و پرفروش‌ترین فیلم‌ها است.
این نقطه ثقل مشترک و عمومی صهیونیست‌ها در یکی از قدرتمندترین و مؤثرترین صنایع در آمریکا به صهیونیست‌های هالیوودی توان سیاسی بسیاری بخشیده است؛ چرا که آنها همیشه یکی از اصلی‌ترین تامین‌کنندگان مالی نامزدهای ریاست‌جمهوری بوده و از این رو بعد از پیروزی نامزدها با فشار و تلاش آنها امتیازات بسیاری را از آن خود می‌کنند.
آنها با متمرکز کردن نقش خود در رسانه‌های آمریکا، صهیونیست‌ها را از بزرگ‌ترین اندیشمندان و افراد دیگردوست و قابل اعتماد و از جمله افرادی که می‌توان با آنها مهربانی پیشه کرد و شایسته حمایت و جانبداری هستند، جلوه داده‌اند.
در حالی که میلیون‌ها نفر از آمریکایی‌ها عملا این تصویر تکراری را پذیرفته‌اند ولی همگان نیز در سایه تاثیر از آن قرار ندارند. آنان با دقت تمام مسئولیت‌هایی را که برعهده دارند، انجام می‌دهند و هالیوود را به دقت تحت اداره و مدیریت خود گرفته‌اند. صهیونیست‌ها اکنون مالک این صنعت هستند و درباره اسرائیلی‌ها که آنها را افرادی در رنج می‌نامند تلاش زیادی می‌کنند.
برای مخدوش کردن هر چیز، بهترین وسیله هنر تصویر است. هالیوود صهیونیستی هنر را در سیطره خودش درمی‌آورد و از این وسیله در جهت رسیدن به اهداف پلیدش استفاده می‌کند. هنر و فناوری پیشرفته سینما در خدمت آنها و برای پیشبرد منافع‌شان برای کنارزدن رقیب‌هاست.

اسطوره‌سازی جعلی در هالیوود به ۲ صورت قابل شناسایی است: معرفی غرب و آمریکا به عنوان منجی و معرفی اسلام و مسلمانان به عنوان شر

درنگ

اهداف صهیونیسم در سینما

صهیونیسم در سینما چند هدف را دنبال می‌کند از جمله:
- بسط ارزش‌های مادی‌گرایانه که امروزه در ارزش‌های آمریکایی متبلور است که شامل انحرافات جنسی، خشونت، وهم‌انگاری و جادوگری، علوم تجربی و پوزیتیویستی و شکاکیت می‌شود.
- جهانی‌کردن اسطوره‌ها و خرافات و دروغ‌های صهیونیستی
- صهیونیست‌ها برای باوراندن دروغ‌های بزرگی چون کشته شدن شش میلیون یهودی در جنگ جهانی دوم و دادرسی دادگاه نورمبرگ و فاشیسم ستیزی صهیونیست‌ها، فیلم‌هایی چون اردوگاه آشویتس، فهرست شیندلر، هولوکاست (اتاق‌های گاز)، شوآ و سلام آلمان را دقیقا در همین راستا ساخته‌اند.
- جلوگیری از اعتراض و فشار افکار عمومی داخلی و جهانی به سیاست‌های اشغالگرانه و توسعه‌طلبانه صهیونیست‌ها و غربی‌ها در کشورهای مختلف خصوصا فلسطین اشغالی.
- بی‌تمدن و عقب‌مانده و تروریست جلوه دادن و تحقیر دشمنان واقعی و خیالی خود خصوصا مسلمانان. فیلم‌هایی چون محاصره و دروغ‌های حقیقی بر همین اساس تولید شده است.
- الگو دهی و آموزش نسل جدید کشورهای مختلف، همان‌گونه که خود می‌پسندند. بسیاری از فیلم‌های قهرمان‌پرور غربی مانند فیلم‌های آرنولد شوارتزنگر و ژان کلود ون دام با همین هدف ساخته شده‌اند.
- کسب و تجارت سودآور گیشه‌ها به هر بهایی و به وجود آوردن مصرف‌کنندگان منفعل و تنبل.
- ترویج و تقویت روحیه درونی قوم بنی‌اسرائیل مثل تقویت زبان عبری و نمادهای توراتی چون شمعدان هفت‌شاخه، عقاب، خروس، شیر، شاخه زیتون، تاج، ستون‌های معبد سلیمان، ستاره داوود، عرقچین مخصوص صهیونیست‌ها، کلاه شاپو و کت و شلوار سیاه رنگ، بلندگذاشتن موهای بنا گوش (کلاله) در مردان.
- برتر جلوه دادن صهیونیست‌ها و قوانین آنها در تمام عرصه‌ها و تحقیر دیگر ادیان.
- در دست گرفتن جشنواره‌های بین‌المللی فیلم و دادن جایزه به فیلم‌های مورد نظر خود.
- جذب و خرید هنرمندان و سینماگران کشورهای مختلف و خط دادن به این صنعت در اقصی نقاط جهان و کمرنگ‌کردن تلاش‌های معدود سینماگران متعهد جهان در افشای چهره حقیقی آنها.

سینمای مستند

جایزه جشنواره روسی برای «تنها»

جایزه بهترین فیلم جشنواره «سیبریاداک» روسیه به فیلم ایرانی «تنها» رسید. جشنواره بین‌المللی مستند سیبریاداک در کشور روسیه به کار خود پایان داد و مستند ایرانی، «تنها» ساخته جعفر نجفی برنده جایزه بزرگ بهترین فیلم این رویداد سینمایی شد. فیلم تنها ساخته جعفر نجفی پس از اولین حضور جهانی خود در هفتاد و نهمین جشنواره فیلم ونیز در جشنواره‌های مونیخ آلمان، المپیا در یونان، بلک نایتز سوییس و گوانژو چین و... نیز نمایش داده شده است. جعفر نجفی تاکنون با فیلم‌های آشو و چهره‌پرداز موفق به کسب بیش از ده جایزه مهم جهانی، از جمله آمستردام ایدفا، جشنواره فیلم لایپزیگ آلمان، جشنواره فیلم یاماگاتا ژاپن، جشنواره فیلم فرایبورگ سوئیس و سینما حقیقت ایران شده است. جعفر نجفی به‌جز کارگردانی، تهیه‌کنندگی و فیلمبرداری این اثر را هم بر عهده دارد و مشاور پروژه این فیلم فریدون نجفی است. تدوین این مستند را سجاد ایمانی انجام داده و طراح و ترکیب صدا مستند را هم محمدحسین ابراهیمی به اتمام رساند.

گلایه

بازار مکاره‌ای به نام سینما

ابوالفضل همراه، بازیگر و رئیس فرهنگسرای نیاوران درخصوص علل کاهش کیفیت فیلمسازی در سینمای ایران گفت: مدیران نباید دنبال آمار و ارقام که چند فیلم و چند سالن ساخته‌ایم، باشند. بلکه باید پرسش از مدیران این باشد که شما چقدر فیلمساز متعهد و متخصص تربیت کردید؟ چه تدبیری برای آینده سینمای کشور دارید؟
ابوالفضل همراه در گفت‌وگو با سینماپرس افزود: حضور افراد غیرمتخصص در بخش‌های دولتی و خصوصی سینما را بدل به بازار مکاره کرده است؛ افراد غیرمتخصص رسما کیفیت فیلمسازی را کاهش داده‌اند.
او با بیان این‌که ما در دهه ۶۰ و ۷۰ شاهد تولید فیلم‌های خوب بودیم، یادآور شد: این روزها چه فیلمسازان انقلابی و چه فیلمسازانی که کارهای هنری یا عامه‌پسند می‌ساختند، اغلب بیکار و خانه‌نشین شده‌اند و راه برای حضور افرادی که نه تخصص دارند و سطح آثارشان بسیار پایین است، باز شد.
بازیگر فیلم‌های سینمایی رسوایی و اخراجی‌ها خاطرنشان کرد: این شرایط باعث شده ما با طیفی از مخاطبان روبه‌رو شویم که به کارهای بی‌مایه توجه می‌کنند و به همین دلیل هم فیلم‌های بی‌مایه اغلب پرفروش می‌شود.

قاب

روایتی ملی از مقاومت در برابر تجزیه ایران

پوستر مستند «آذرآبادگان» به کارگردانی حامد کلجه‌ای و تهیه‌کنندگی مصطفی شوقی در آستانه هفدهمین جشنواره سینماحقیقت رونمایی شد. آذرآبادگان روایتی از شکل‌گیری «فرقه‌دموکرات آذربایجان» بعد از جنگ جهانی دوم برای تجزیه استان‌های شمال‌غربی از ایران است. این مستند بلند در بخش مسابقه ملی هفدهمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت به نمایش درخواهد آمد. آذرآبادگان محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که در خانه مستند تهیه و تولید شده است.

